

cept, reklamere, naar han maa indse, at Afsenderen af Svaret gaar ud fra, at dette er overensstemmende med Tilbudet; ellers anses Aftale for sluttet med det Indhold, Svaret har. Om Begrundelsen af denne Regel kan ganske henvises til det ved Bestemmelsen i § 4, 2det Stykke bemærkede. Naar Afsenderen af Svaret tror, at hans Akcept er overensstemmende med Tilbudet, vil han tro, at Aftale er sluttet, og indrette sig derefter, og naar han ikke snart bliver oplyst om sin Fejltagelse, vil han være udsat for Vanskeligheder og Tab. Den saaledes foreslaaede Regel har ikke noget Forbillede i fremmed Ret, og man kunde mulig mod den indvende, at medens Akceptanten ofte er ganske uden Skyld i Svarets for sene Fremkomst, vil det vel for det meste skyldes manglende Agtpaa-givenhed fra hans Side, naar han med Urette tror, at hans Akcept er overensstemmende med Tilbudet. Imidlertid er den Ulejlighed, der paaføres Tilbudsgiveren ved at reklamere, saa ringe i Sammenligning med det Tab, Akceptanten udsættes for, naar Tilbudsgiveren ved at forholde sig tavs skulde kunne bevirke, at ingen Aftale kom i Stand, at man har fundet den foreslaaede Regel ubetænkelig, og det saa meget mere, som den synes at stemme med den almindelige Opfattelse i Handelsforhold.

Med Hensyn til den nærmere Forstaaelse af Reklamationsreglen kan ganske henvises til Bemærkningerne om den tilsvarende Regel i § 4. Bestemmelserne i § 6 maa ligesom § 4 ifølge Bestemmelsen i § 1 forstaaes med den Begrænsning, at de ikke komme til Anvendelse i saadanne særlige Tilfælde, hvor Tilbudsgiveren ikke deraf, at Svargiveren vil være bunden; hvis hans Svar er overensstemmende med Tilbudet, med Føje kan slutte, at han ogsaa vil være bunden ved det, hvis det er uoverensstemmende, saa at det beror paa Tilbudsgiverens Forgodtbefindende, om Aftale skal komme i Stand eller ikke.

Skyldes Uoverensstemmelsen mellem Tilbud og Svar ikke Tillæg, Indskrænkninger

eller Forbehold fra Akceptantens Side, men hidrører den fra, at Tilbudet er kommet frem til Løftemodtageren i forvansket Skikkelse, kommer Reklamationsreglen i § 6 ikke til Anvendelse, jfr. § 34 og Bemærkningerne til nævnte Paragraf.

§ 7.

Hvorvidt en Akcept trods Tillæg, Indskrænkninger eller Forbehold maa anses for overensstemmende med Tilbudet eller ej, vil det efter det ved § 6 bemærkede undertiden kunne være ret vanskeligt at afgøre. I nærværende Paragraf har man i saa Henseende søgt at fastslaa Betydningen af nogle særlig i Handelsforhold hyppigt forekommende Tillæg til Akcept.

Blandt de oftest forekommende Tillæg er en Akcepten ledsagende Begæring om Stadfæstelse (Konfirmation) af Aftalen. Navnlig naar Parterne ere langt fra hinanden, naar Aftalen er truffen i Telefon, eller naar den er særlig indviklet, vil Akceptanten ofte føle Trang til snarest at faa Vished for, at hans Akcept er overensstemmende med Tilbudet og kommen frem i rette Tid. Der vil saaledes ganske vist hyppigt i Begæringen om Konfirmation ligge en Antydning af en vis Tvivl om, at alt er i Orden; men efter de overensstemmende Udtalelser, der ere indhentede fra Organisationer for Handelsstanden i de tre nordiske Lande, har man ikke næret Betænkelighed ved at udtale, at et antagende Svar ikke bliver uoverensstemmende med Tilbudet, fordi Afsenderen har forlangt Stadfæstelse (Konfirmation) af Aftalen.

Et andet almindeligt Tillæg til Akcepten er en Begæring om skriftlig Affattelse af Aftalen, undertiden formuleret som en Anmodning om at sende Kontrakt. Betydningen af denne Tilføjelse, der vil være særlig praktisk, naar Forhandlingene ere førte telegrafisk eller telefonisk eller gennem længere fortsat Korrespondance, er efter Handelsstandens Udtalelser i de tre Lande den samme som nylig nævnt med Hensyn til Begæringer om Stadfæstelse. Det er en